



## СИРОМАШКА ПЪСНИЧКА

Капятъ, капятъ листата,  
прецъвтятъ цвѣтята.  
Бѣгатъ, бѣгатъ птичкитъ —  
ще си идатъ всичкитъ.

Ще останатъ еднички  
врабченцата, горкички —  
да се гушатъ въ стрѣхитъ,  
да обиратъ трохитъ.

Па ще духнатъ вѣтрове,  
ще захванатъ студове,  
ще се спуснатъ и мъгли,  
дъждъ и снѣгъ ще завали...

Блазе, тогазъ, томува,  
който добре зимува —  
съ топли дрехи облѣченъ,  
край огъня припеченъ.

А въ нашата пещица,  
нѣма дръвце — клечица;  
дрехитъ ни изтрити,  
обущата — пробити.

Затуй, Боже, ти кажи —  
лѣтото да продължи.  
А зимата — не кани,  
даже — съвсемъ я махни!

Е. Багряна

## СЪСЕДИ

Една срещу друга бѣха казанджийницитъ на двамата майстори. Три дни пѣтъ далеко сѣ прочути майсторъ Сави и майсторъ Слави. Камбана ли дотрѣбва за нова църква — нѣма други, майсторъ Сави ще я лѣе. Тежки менци и сахани ли се видятъ по богатски сватби, — никой не е — дарената ржка на майсторъ Слави ги е изковала.

Завечери. Отпасаха кжситъ кожени престилки двамата майстори, избърсаха попотени чела. Сремнаха се.

— Кога ще ѝ чуемъ песенъта на Трапезовската камбана? — попита майсторъ Слави.

— На връхъ света Богородица, на личенъ день! — засука мустакъ майсторъ Сави. — Ами твойтъ менци гдето първа вода ще занесе невѣстата въ кжщи?